کاهش ارزش تجارت خارجی به کمترین سطح در یک دهه اخیر

گیلان امروز– رییس موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی اظهار داشت: ارزش تجارت خارجی کشور در بخش‌های صادرات غیرنفتی و واردات از ۱۰۵,۹ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۰ با کاهش متوسط سالانه ۳,۹ درصد، به ۷۳,۹ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۹ رسیده است. بنابراین طی این دوره ده ساله شاهد انقباض در تجارت خارجی کشور بوده‌ایم.

مرجان فقیه نصیری در گفت‌وگو با ایلنا در مورد روند تجاری ایران در دهه ۹۰ اظهار کرد: مطابق گزارش رسمی گمرک، ارزش تجارت خارجی کشور در بخش‌های صادرات غیرنفتی و واردات از ۱۰۵,۹ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۰ با کاهش متوسط سالانه ۳,۹ درصد، به ۷۳,۹ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۹ رسیده است. بنابراین طی این دوره ده ساله شاهد انقباض در تجارت خارجی کشور بوده‌ایم که با اهداف و برنامه‌های کلان کشور در زمینه افزایش تجارت در راستای رشد اقتصادی همخوانی ندارد.

وی افزود: علیرغم روند کلی کاهشی تجارت کشور، این متغیر طی دهه اخیر همواره با نوسانات و فراز و فرودهایی بسته به نوع تکانه‌ها در سطح بین الملل به ویژه کاهش و یا افزایش سایه تحریم بر اقتصاد کشور همراه بوده است؛ به عنوان مثال تشدید تحریم‌ها از سال ۱۳۹۰ باعث افت شدید در صادرات محصولات عمده مانند مـــواد و محصولات شیمیایی و پتروشیمی، فرآورده‌های نفتی و خشکبار شد و همچنین محدودیت در واردات بدلیل مشکلات ارزی در مجموع باعث شد سطح تجارت خارجی کشور در سال ۱۳۹۴ و پیش از اجرایی شدن برجام به ۸۳,۹ میلیارد دلار برسد که پایین‌ترین سطح تجارت در مقایسه با پنج سال قبل از آن بوده است. فقیه نصیری در ادامه اضافه کرد: در مقابل این روند کاهشی، به دنبال اجرای برجام از تیرماه ۱۳۹۴، روند افزایشی به خود گرفت؛ بطوری که ارزش تجارت با رشد متوسط سالانه ۱۰ درصدی تا دو سال بعد ۱۳۹۶ به ۱۰۱,۵ میلیارد دلار افزایش یافت. بنابراین به وضوح مشخص است که تشدید تحریم‌ها در محدود شدن تجارت خارجی کشور نقش مهمی داشته است. وی همچنین تصریح کرد: خروج آمریکا از برجام در اردیبهشت ماه ۱۳۹۷ و تشدید محدودیت‌ها به ویژه در زمینه نقل و انتقال ارز سبب انقباض شدیدتر در تجارت خارجی کشور شد. در این شرایط علاوه بر محدودیت جدی در صادرات نفت و فرآورده‌های نفتی، صادرات غیرنفتی نیز دچار مشکلات عدیده‌ای شد. کاهش منابع ارزی ناشی از صادرات به طبع بر واردات کشور نیز اثر گذار بوده است؛ با این وجود، در سال ۱۳۹۸، علیرغم کاهش حدود ۷ درصدی صادرات غیرنفتی، با توجه به ضرورت تامین نیازهای کشور و مدیریت بازار داخلی، واردات به میزان ۱,۲ درصد افزایش یافت.

رییس موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی با اشاره به اثرات شیوع ویروس کرونا گفت: اواخر سال ۱۳۹۸ با شیوع ویروس کرونا مصادف و این مسئله باعث افت کل تجارت جهانی شد و طبیعتا کشور ما نیز از آن متاثر شد؛ اما وجود تحریم و محدودیت‌ها ناشی از آن سبب سنگین‌تر شدن آثار منفی شیوع کرونا بر کشور ما شد. محدودیت‌های تحریم سبب شد تا برنامه‌ریزان تجاری کشور از سال ۱۳۹۸ برنامه‌های توسعه صادرات را متمرکز بر ۱۵ کشور همسایه و همچنین کشورهای هند و چین نمایند. وی افزود: محدودیت‌های ناشی از تحریم، رفع محدودیت‌های ناشی از شیوع ویروس کرونا را نیز تحت‌الشعاع قرار داده و بازیابی مسیر تجارت را دچار مشکل کرد. تغییر از صادرات برخی محصولاتی که در اثر شیوع ویروس کرونا دچار محدودیت در تجارت شده بودند به سمت محصولات جدید مرتبط با ویروس کرونا مانند تجهیزات و داروهای پزشکی راهکار مناسبی برای جبران بخشی از کمبودها در این شرایط به نظر می‌رسید؛ اما در عمل به دلیل محدودیت‌های نقل و انتقال ارز، بلوکه شدن بخشی از درآمدهای ارزی نزد برخی شرکای تجاری و در نتیجه محدودیت درآمد ارزی موفقیت چندانی حاصل نشد.

فقیه نصیری در ادامه اضافه کرد: شیوع کرونا در سال ۱۳۹۹ در حوزه تجارت که سبب مسدود شدن مرزها و محدودیت نقل و انتقال کالا به ویژه در نیمه اول سال

۱۳۹۹ شده بود، عامل موثری در کاهش تجارت کشور محسوب می‌شد. این موضوع در تجارت با برخی شرکای تجاری مانند ترکیه پررنگ‌تر بود و سایر شرکا نیز کم و بیش چنین محدودیت‌هایی را به دلیل نگرانی از تبعات شیوع ویروس کرونا به ویژه در ماه‌های اول سال ۱۳۹۹ اعمال کردند.

وی افزود: کاهش محدودیت‌ها رفته رفته به دلیل تسلط کشورها در مهار و کنترل ویروس کرونا و اتخاذ تدابیر کنترلی در قالب پروتکل‌های بهداشتی سبب بهبود نسبی تجارت کشور شد. به طوری که بررسی آمار ماهانه تجارت کشور نشان می‌دهد که هر چه به ماه‌های پایانی سال نزدیک می‌شدیم، شکاف بین تجارت ماهانه در سال ۱۳۹۹ با مدت مشابه در سال ۱۳۹۸ رو به کاهش بوده است. اما در مجموع بررسی روند تجارت از سال ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۹ حاکی از آن است که محدودیت‌های ناشی از شیوع ویروس کرونا در سایه محدودیت‌های ناشی از تحریم، سبب کاهش سالانه ۱۰ درصدی در ارزش تجارت کشور شده است. به طوری که ارزش تجارت به کمترین سطح خود طی دهه اخیر یعنی رقم ۷۳,۹ میلیارد دلار رسید. رییس موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی در پاسخ به سوالی در مورد تاثیر لغو احتمالی بخشی از تحریم‌ها بر تجارت کشور گفت: سیاست‌های کلی نظام در حوزه اقتصاد مقاومتی افق‌هایی را مدنظر قرار می‌دهد که اقتصاد کشور بتواند در مسیر افزایش تاب آوری حرکت کند. با این همه، مذاکرات با هدف حفظ منابع ملی هم می‌تواند دستاوردهایی را برای بخش بازرگانی کشور به همراه داشته باشد. بهبود نسبی روند تجارت در صورت رفع تحریم‌ها در گذشته نیز تجربه شده است اما برای برگشت به مسیر رشد تجارت به گونه‌ای که بر رشد اقتصادی اثرگذار باشد، کشور نیازمند رفع تحریم‌ها و ایجاد زمینه‌های مشارکت بنگاه‌های بزرگ کشور در زنجیره‌های ارزش جهانی صنایع است.

وی همچنین تاکید کرد: در هر حال رفع تحریم تاثیر قابل توجهی بر کاهش ریسک‌های تجاری و توسعه سرمایه‌گذاری در کشور در جهت ثبات نسبی بازارها و ایجاد انتظارات مثبت در سرمایه‌گذاران برجای خواهد گذاشت. همچنین آثار مذاکرات بر بازار ارز و ایجاد شرایط ثبات نسبی برای صادرکنندگان در جهت برنامه‌ریزی برای حضور در بازارهای صادراتی نیز قابل پیش‌بینی است. علاوه بر این، بهبود مدیریت واردات و شرایط بهتر برای تنظیم بازار داخلی و تامین نیاز صنایع کشور به مواد اولیه و واسطه‌ای نیز محتمل است.

این مقام مسئول در ادامه بیان داشت: همچنین ایجاد شرایط ثبات نسبی در مبادلات تجاری کشور با جهان، انگیزه شرکای تجاری ایران را جهت تقویت پیمان‌های منطقه‌ای از جمله موافقت‌نامه‌های دوجانبه با کشورهایی مثل پاکستان و ترکیه، شکل‌گیری موافقت‌نامه‌های تجاری جدید با شرکای مهمی مانند عراق و هندوستان و همچنین تقویت انگیزه‌های طرفین تجاری جهت تداوم و سرعت مذاکرات با اعضای اوراسیا، در صورت پشتیبانی مقامات سیاسی، در جهت حرکت به سمت موافقت‌نامه تجارت آزاد را نیز فراهم خواهد کرد.

وی در پاسخ به سوالی پیرامون نقش تحریم‌ها بر روند کاهشی تجارت کشور گفت: طی سال‌های اخیر بخش صادرات و منابع ارزآور کشور به دلیل تحریم دچار محدودیت در صادرات شدند. تحریم صنایع پتروشیمی، نفت وگاز، کشتیرانی، بانک و بیمه و موسسات مالی و همچنین صدها شخص و شرکت ایرانی که در لیست موسوم به SDN قرار داشتند، اجرایی شد.

فقیه نصیری در این مورد توضیح داد: علاوه بر این از سال ۱۳۹۷ دولت آمریکا با خروج از برجام، تحریم‌های تعلیق شده در برجام در بخش‌های مختلف احیا شد برای مثال می‌توان به تحریم معامله با بخش‌های کشتیرانی و کشتی‌سازی ایران و عاملان بنادر شامل شرکت کشتیرانی خطوط کشتیرانی جنوب و وابستگان به آنها، تحریم مربوط به معامله با شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی نفتکش ایران، شرکت بازرگانی نفت ایران و از جمله خریداری نفت، محصولات نفتی یا محصولات پتروشیمی از ایران؛ تحریم‌های مربوط به مبادلات موسسات مالی خارجی با بانک مرکزی ایران و موسسات مالی ایرانی که به موجب بند ۱۲۴۵ قانون اختیارات دفاع ملی برای سال مالی ۲۰۱۲ در فهرست تحریم قرار گرفته‌اند و تحریم‌های مرتبط با ارائه پیام‌رسان مالی مخصوص به بانک مرکزی ایران و دیگر موسسات مالی ایران که در بند ۱۰۴ قانون CISADA آمده است و تحریم‌های مربوط به پذیره نویسی، بیمه یا بیمه اتکایی اشاره کرد.

وی افزود: این تحریم‌ها ضمن محدود کردن تجارت فعالان اقتصادی مشمول تحریم، با افزایش ریسک‌های تجاری و سرمایه‌گذاری و نیز محدودیت در نقل و انتقال ارز، افزایش هزینه‌های تجاری و دشواری دسترسی به بازارهای جهانی بر انقباض بخش تجارت خارجی کشور اثرگذار بوده است.

رئیس موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی با اشاره به پیشنهادات خود برای بهبود تجارت کشور گفت: پس از تشدید محدودیت‌های ناشی از تحریم به ویژه نقل و انتقال کالا و ارز، برنامه‌های توسعه صادرات کشور متمرکز بر ۱۵ کشور همسایه و دو کشور هند و چین شده است. این کشورها سهمی بالایی در صادرات غیرنفتی کشور داشته و در مجموع ۸۷ درصد از صادرات را به خود اختصاص داده‌اند. در سال ۱۳۹۹، ارزش صادرات به ۱۵ کشور همسایه بالغ بر ۲۰ میلیارد دلار و صادرات به دو کشور هند و چین نیز بالغ بر ۱۰ میلیارد دلار بوده است. این در حالی است که مجموع تقاضای وارداتی ۱۵ کشور همسایه رقم بالغ بر ۱۰۰۰ میلیارد دلار است که بایستی با توجه به مزیت‌های کشور در صادرات محصولات مختلف به دنبال تقویت حضور در این بازارها باشیم. وی اضافه کرد: به عنوان مثال در خصوص فرآورده‌های نفتی و گاز که از عمده‌ترین محصولات صادراتی کشور نیز به شمار می‌روند، ۱۵ کشور همسایه از یک بازار ۵۰ میلیارد دلاری برخوردار هستند که ما تنها از ۱۰ درصد آن یعنی ۵ میلیارد دلار بهره‌مند شده‌ایم. همچنین صنعت پلاستیک نیز در کشورهای مذکور از بازار ۴۰ میلیارد دلاری برخوردار است که ما با صادراتی به میزان ۲ میلیارد دلار تنها ۵ درصد از سهم بازار را به خود اختصاص داده‌ایم، بنابراین می‌توانیم در این صنایع و صنایع مشابه برای توسعه صادرات به کشورهای همسایه سرمایه گذاری کنیم.

مقابله با تنش آبی با هوش مصنوعی و بازار سرمایه

گیلان امروز– یکی از دلایل بروز تنش آبی، هدررفت آب است. ۹۲ درصد از هدررفت آب ایران در بخش کشاورزی رخ می‌دهد.

استفاده از تجربه‌های سایر کشورها در بهره‌مندی از فناوری‌های نوین و هوش مصنوعی می‌تواند مصرف آب بخش کشاورزی راه کاهش دهد و از هدررفت آن جلوگیری کند. تأمین مالی به‌کارگیری این فناوری‌ها با مشارکت مردم و بخش خصوصی و استفاده از ظرفیت‌های بازار اوراق بهادار، امکان‌پذیر است.

«امسال شهرهای بیشتری در کشور به علت کاهش بارش‌ها به تنش آبی گرفتار خواهند شد.» این موضوعی است که بنفشه زهرایی مدیرکل دفتر مدیریت مصرف و ارتقای بهره‌وری آب و آبفای وزارت نیرو در گفت‌وگو با ایرنا مطرح کرده است.

به گفته زهرایی، تنش آبی در سال‌هایی که با بارش کمتری همراه است، بیشتر نمایان می‌شود؛ گرچه فقط ناشی از کاهش بارش نیست؛ بلکه تنش آبی همچنین ناشی از کافی نبودن تجهیزات و تأسیسات آب‌رسانی و دسترسی به آب سالم و پایدار است. حال پرسش اینجاست که تنش آبی به چه معناست و چگونه می‌تواند زندگی ما را تحت تأثیر خود قرار دهد؟

تنش آبی چیست؟

تنش آبی به شرایطی گفته می‌شود که در تقاضای آب از منابع آب در دسترسی، بیشتر شود. مهم‌ترین عوامل بروز تنش آبی را می‌توان تغییرات اقلیمی، بلایای طبیعی مانند خشکسالی و سیل، افزایش تقاضا و مصرف آب و نیز افزایش هدررفت آب دانست. در ایران، سه درجه تنش آبی برای مناطق مختلف تعیین شده است. مناطق قرمز، شهرهایی هستند که بیش از ۲۰ درصد نسبت به آب مورد نیاز خود با کمبود مواجه هستند. در مناطق نارنجی بین ۱۰ تا ۲۰ درصد نسبت به آب مورد نیاز کمبود منابع آبی وجود دارد و مناطق زرد نیز به شهرهایی گفته می‌شود که کمتر از ۱۰ درصد نسبت به نیاز خود با کمبود منابع آبی مواجه‌اند.

با شدید شدن تنش آبی، بهداشت و سلامت، امنیت غذایی، تولید و در نهایت امنیت اجتماعی به‌خطر می‌افتد. راهکارهای متنوعی برای مقابله و متوقف کردن تنش آبی قابل توصیه هستند که از زمینه‌های فرهنگی مانند آگاهی‌بخشی و اطلاع‌رسانی آغاز می‌شوند تا زمینه‌های اقتصادی مانند قیمت‌گذاری ادامه پیدا می‌کنند و در زمینه‌های فناوری مانند استفاده از هوش مصنوعی به اوج می‌رسند.

میزان آبی که در ایران هدر می‌رود

تنش آبی تنها مساله ایران نیست؛ بلکه یک مشکل جهانی است که متخصصان نسبت به آن هشدار داده‌اند تا جایی که یک پژوهش علمی پیش‌بینی کرده در صورتی که فکری برای گرم‌شدن دمای زمین نشود تا سال ۲۰۵۰ / ۱۴۲۹ تعداد افرادی که در معرض تنش آبی قرار دارند، در مقایسه با سال ۲۰۱۰ / ۱۳۸۹، دو برابر خواهد شد؛ یعنی در این فاصله، ۳۸۰ میلیون نفر در سراسر جهان در معرض تنش آبی قرار خواهند گرفت.

این موضوع می‌تواند ایران را نیز تحت تأثیر قرار دهد. حدود ۱۱۷ هزار کیلومتر مربع از مساحت کشور را آب فرا گرفته است. بر اساس آمارهای سال ۲۰۱۷ / ۱۳۹۶ رتبه جهانی ایران از نظر سرانه منابع آبی تجدیدپذیر برابر با ۹۶ است؛ یعنی به ازای هر ایرانی به‌طور متوسط حدود ۳ هزار و ۵۶۷ مترمکعب منابع آبی تجدیدپذیر وجود دارد. منابع آبی تجدیدپذیر با بارش‌های سالانه دوباره به منابع آب سطحی و زیرزمینی باز می‌گردد. این در حالی است که منابع آبی تجدیدناپذیر مانند سفره‌های عمیق آب زیرزمینی به زمان بسیار بیشتری برای بازیابی منابع خود نیاز دارند. با این حال ایران در همین سال در فهرست ۱۰ کشور با بیشترین میزان هدررفت آب قرار داشت. میزان کل هدر رفت آب در سال ۲۰۱۷ / ۱۳۹۶ برابر با ۹۳ میلیارد مترمکعب بوده و از این نظر پس از هند، چین، آمریکا، اندونزی و پاکستان در رتبه ششم جهان قرار دارد.

سهم ۹۲ درصدی بخش کشاورزی در هدررفت آب

در صورتی که بتوان بخش‌هایی که بیشترین هدر رفت آب را دارند شناسایی کرد، می‌توان پیشنهادهایی برای بهبود وضعیت موجود و خروج از تنش آبی مطرح کرد. بیشترین میزان هدررفت آب در ایران مربوط به بخش کشاورزی است که ۹۲ درصد از کل هدر رفت آب کشور در این بخش رخ می‌دهد. بخش خانگی مسئول هفت درصد و بخش صنعتی مسئول یک درصد از هدر رفت آب کشور هستند. بنابراین به‌نظر می‌رسد می‌توان برای کاهش هدر رفت منابع آبی و مقابله با تنش آبی، بخش کشاورزی را هدف قرار داد.

سامانه‌های نوین آبیاری یکی از راهکارهای کاهش هدررفت آب در بخش کشاورزی هستند. به گفته علیمراد اکبری معاون آب و خاک وزارت جهاد کشاورزی، تجهیز کردن زمین‌های کشاورزی به سامانه‌های نوین آبیاری به عنوان راهکاری مؤثر و کارآمدی برای صرفه‌جویی در مصرف آب کشاورزی و افزایش بهره وری یکی از اقدامات کلیدی دولت است که در سال ۱۴۰۰ نیز در سراسر کشور اجرا می‌شود.

علاوه بر روش‌های آبیاری نوین مانند آبیاری قطره‌ای و شیاری و همچنین روش‌های کشت جدیدی که مصرف آب کمتری دارند، بخش کشاورزی در دنیا در حال سازگاری با شیوه‌های مبتنی بر فناوری است. استفاده از هوش مصنوعی یکی از روش‌هایی است که به کمک بهبود بهره‌وری آب در بخش کشاورزی آمده و کاهش هدر رفت آب را به‌دنبال دارد.

هوش مصنوعی و بازار سرمایه در خدمت آب

هوش مصنوعی می‌تواند با استفاده از الگوریتم‌های یادگیری ماشین و تصاویر ماهواره‌ای ثبت شده بر فراز زمین، وضعیت آب‌وهوایی را با دقت بالایی پیش‌بینی، پایداری محصولات کشاورزی را تحلیل و مقادیر بهینه آب، دما و سایر نهاده‌های تولید محصول را تعیین کند. بنابراین استفاده از انواع فناوری علاوه بر ارتقای بهره‌وری در بخش کشاورزی و تأمین امنیت غذایی می‌تواند بحران‌های آبی را حداقل به تأخیر بیندازد و احتمال وقوع چنین بحران‌هایی را کاهش دهد.

آگهی ابلاغ مالیاتی

در اجرای ماده ۲۰۸ قانون مالیات‌های مستقیم بدین‌وسیله اوراق مالیاتی مودی که آخرین نشانی آن در دسترس واحد مالیاتی نمی‌باشد به شرح زیر ابلاغ می گردد.

ردیف	نام و نام خانوادگی	نوع شغل	اصل مالیات	عملکرد	نوع اوراق	شماره برگ تشخیص – برگ قطعی شماره برگ دعوت هیات حل اختلاف مالیاتی	تاریخ و ساعت هیات حل اختلاف مالیاتی	نشانی اداره امور مالیاتی
۱	مریم پورنصیری پشتیری	مهندس	۲۵۶۲۴۴۰	۱۳۹۱	برگ قطعی	۱۳۹۹/۱۰/۱۰ – ۵۳۰۷۵		اداره امور مالیاتی فومن
۲	رضا زمینی ماجلان	اسباب بازی فروشی	۵۲۴۴۷۵۰	۱۳۹۴	برگ تشخیص	۱۳۹۹/۰۸/۱۹ – ۱۴۶۷۸		اداره امور مالیاتی فومن
۳	حسین گل بخشی	سرقفل	۶۴۰۰۰۰۰	۱۳۹۹	برگ تشخیص	۱۳۹۹/۰۶/۰۳ – ۱۰۲۲۹		اداره امور مالیاتی فومن
۴	غلامحسین قنبری	سرقفل	۳۸۰۰۰۰۰	۱۳۹۵	برگ تشخیص	۱۳۹۹/۰۶/۰۳ – ۱۰۲۳۰		اداره امور مالیاتی فومن
۵	رحیم رضائی نژاد	سرقفل	۵۲۰۴۲۴۰	۱۳۹۹	برگ قطعی	۱۳۹۹/۰۵/۲۹ – ۹۸۹۴		اداره امور مالیاتی فومن
۶	حوریه آسفده	سرقفل	۵۲۰۴۲۴۰	۱۳۹۸	برگ قطعی	۱۳۹۹/۰۵/۲۹ – ۹۸۹۳		اداره امور مالیاتی فومن
۷	محسن آسفده	سرقفلی	۵۰۲۳۸۵۹	۱۳۹۴	برگ قطعی	۱۳۹۹/۰۵/۲۹ – ۹۸۹۲		اداره امور مالیاتی فومن
۸	محترم غلامی سیاپیرانی	حقوق	۹۴۶۸۰۱۲ جریمه ۱۹۷ حقوق ۷۹۲۳۰۱۲ جریمه ۱۹۷ حقوق ۴۶۱۳۱۰۳ جریمه ۱۹۷ حقوق ۸۰۹۳۱۴۸ جریمه ۱۹۷ حقوق ۵۱۸۷۹۱۳ جریمه ۱۹۷ حقوق	۱۳۹۷ ۱۳۹۶ ۱۳۹۵ ۱۳۹۴ ۱۳۹۳	برگ قطعی	۱۳۹۹/۱۰/۱۷ – ۵۴۳۵۰ ۱۳۹۹/۱۰/۱۷ – ۵۴۳۴۹ ۱۳۹۹/۱۰/۱۷ – ۵۴۳۴۸ ۱۳۹۹/۱۰/۱۷ – ۵۴۳۴۷ ۱۳۹۹/۱۰/۱۷ – ۵۴۳۴۶		اداره امور مالیاتی فومن

پانزدهم اردیبهشت ۱۴۰۰؛ آخرین مهلت تسلیم اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده دوره زمستان ۱۳۹۹

روابط عمومی اداره کل امور مالیاتی استان گیلان

خبر

۴۶ درصد مردم ۴۰ درصد در بورس زیان دیده اند

گیلان امروز– کارشناس بازار سرمایه گفت: زیان ۴۰ درصدی ۴۶ درصد مردم را بیشتر یک تیتر هیجانی می‌دانم که دولت را وادار به همراهی با بورس می‌کند.

رضا زرنوخی کارشناس بازار سرمایه در گفت و گو با باشگاه خبرنگاران جوان، در پاسخ به این پرسش که چگونه با توجه به برخی آمارها ۴۶ درصد مردم در بازار سرمایه ۴۰ درصد زیان دیده‌اند؟ توضیح داد: جمعی از فعالان بازار سرمایه و کسانی که ایراداتی به مشکلات سال گذشته بورس داشتند یک چنین عددی را بیان کرده‌اند؛ از نظر من این اعداد قابل احراز و اثبات نیست، زیرا گزارش رسمی در این خصوص وجود ندارد و اینکه ۴۶ درصد مردم دارایی‌های خودشان را وارد بورس کرده باشند، اصلا گزارش صحیحی نیست. زرنوخی در ادامه بیان کرد: ممکن است که ۴۶ درصد سهامداران به طور مثال هر کدام یک میلیون تومان سهام عدالت داشته باشند و آن سهام عدالت ۴۰ درصد کاهش داشته باشد. او در ادامه افزود: این موضوع را بیشتر یک تیتر هیجانی می‌دانم که دولت را وادار به همراهی با بورس می‌کند، اما اینکه در بازار سرمایه اتفاقات منفی رخ داده و سهامداران زیان دیده و زیان پرتفوی برخی از افراد بسیار سنگین بوده است و حتی برخی صد در صد دارایی خودشان را نیز از دست داده‌اند، موضوعی است که کاملا واقعیت دارد. اما اینکه این‌ها را اندازه گیری کنیم و بگوییم زیان سهامداران ۴۶ درصد بوده، درست نیست.

درس دادن برای ماهی یک میلیون تومان

گیلان امروز– معلمان غیررسمی از شرایط کاری خود انتقاد بسیار دارند؛ به طور مشخص معلمان آزاد که در بخش خصوصی آموزش کار می‌کنند و ساعتی حقوق می‌گیرند.

«بیمه نداریم؛ حقوق‌مان ساعتی است و حدود یک میلیون تومان است و در دوران کرونا در بسیاری از مدارس، عدم نیازِ ما را اعلام کرده‌اند». اینها را معلمان آزاد شاغل در بخش خصوصیَ می‌گویند؛ کسانی که به نوعی اولین قربانیان خصوصی‌سازی آموزش هستند.

این معلمان حقوق ساعتی وزارت کار را در پایان هر ماه به ازای ساعات تدریس می‌گیرند و بیمه ساعتی آن‌ها نیز به همین منوال به حساب تامین اجتماعی واریز می‌شود؛ با این حساب، این معلمان از منظر روابط کار و موقعیت شغلی، کارگرانِ زیرِ حداقل‌بگیر محسوب می‌شوند؛ چراکه در زمانه‌ای که حداقل دَستمزد و مزایای کارگری حدود چهار میلیون تومان است، این کارگران در بسیاری از مدارس کشور، یک میلیون تومان یا حتی کمتر حقوق می‌گیرند!

مساله بعدی، فقدان امنیت شغلی و بی‌ثبات‌کاری گسترده‌ی معلمان غیررسمی است؛ در دوران کرونا، مدارس غیرانتفاعی کشور، معلم ورزش نمی‌خواهند؛ همچنینٍ به بسیاری از کادر آموزشی در شاخه‌های دیگر، اعلام کرده‌اند فعلاً به شما نیازی نیست، بعداً کاری بود، خبرتان می‌کنیم.

بی‌ثبات‌کاری، این معلمان را از ابتدایی‌ترین حقوق و کمترین سطح از امنیت شغلی محروم کرده است؛ یکی از این معلمان می‌گوید: میزان امنیت شغلی ما از یک کارگر ساده شهرداری کمتر است؛ هر سال باید دنبال مدرسه‌ای بدویم که ما را بخواهد و با هزار منت، برای ما کلاس درس بگذارد! معلمان غیررسمی، چه معلم آزاد باشند و شاغل در بخش خصوصی و چه معلم حق‌التدریس شاغل در بخش دولتی و چه معلم خرید خدمت یا همان به اصطلاح پیمانکاری، دستمزدشان از نصف حقوق معلمان رسمی نیز کمتر است؛ بیمه ثابتی ندارند و در نتیجه، امیدی به بازنشستگی در کار نیست؛ با کوچک‌ترین بحران و تزلزل نیز شغل خود را از دست می‌دهند؛ یک معلم خرید خدمتی که در استان یزد زندگی می‌کند؛ در این رابطه می‌گوید: روز معلم، روز ماست؛ ما که از حقوق اولیه خود محرومیم و هیچ کس صدای ما را نمی‌شنود؛ نه رتبه بندی نصیب ما می‌شود، نه افزایش حقوق و مزایا! ما معلمان غیررسمی، شهروند درجه دوم و سوم نظام آموزشی کشور هستیم و این نظام کاست‌بندی‌شده، با عدالتَ هیچ همخوانی ندارد.

خبری از یارانه کرونا نیست

گیلان امروز– با آغاز پیک چهارم کرونا بعد از تعطیلاتِ نوروزی، بالاخره تصمیم برای تعطیلیِ ده روزه گرفته شد. تعطیلی‌ای که اگرچه به گفته‌ی بسیاری از کَارشناسان، برای جلوگیری از پیشروی شیوع کرونا و گذشتن از وضعیت قرمز به وضعیت غیرقابل کنترل لازم است اما در این بین کارگران متحمل ضررهای بسیاری می شوند. تعطیلاتی که بیش از همه کارگران اصناف کوچک را که نسبت به باقیِ کارگران ثباتِ کاری کمتری دارند، تحت تاثیر قرار می‌دهد. اصلاً بعید نیست کَه خیلی از آنها در این ده روزِ تعطیلی، حقوقی دریافت نکنند و یا حتی بسیاری از آنها به دلیلی شَرایطِ بدِ اقتصادی و نداشتنِ پشتوانه و حمایتِ قانونی اخراج شوند. حالا دَیگَر بعد از گذشتِ یکَ سال از شیوع کَرونا با کارگرانی مواجه هستیم که شرایط اقتصادی بسیار سخت‌تری نسبت به سال قبل متحمل می‌شوند. محسن باقری (عضو هیات مدیره کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران) با بیان اینکه این وضعیت برای کارگرانِ شاغل در کارگاه‌های کوچک و بزرگ مشکلاتی را به وجود می‌آوردَ، گفت: البته مشکلات واحدهای کوچک بسیار بیشتر است؛ این کارگران چون درآمد چندانی ندارند و تنها راه امرار معاش آنها همین حقوق حداقلی و معمولاً بدون مزایای مزدی است و با توجه به اینکه مزدی هم که تعیین شده تنها یک سوم سبد معیشت است و معمولا تا دهم ماه بیشتر کفاف هزینه‌های زندگی آنها را نمی‌دهد، دچار مشکلات بسیاری می‌شوند.

عضو هیات مدیره کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران گفت: تاوان بی‌تدبیری و کوتاهی مسئولان در ایام عید و تصمیمات ستاد ملی مبارزه با کرونا رَا کارگران باید بدهند. این مصوبات درواقع تنها برای ادارت و دستگاه‌های دولتی است؛ در این اوضاع وخیم برخی از کارگران باید حتما سرکار باشند و مشاغلی هم که تعطیل می‌شوند همانطور که گفتم، کارگرانشان تحت فشار قرار می‌گیرند. وضعیت کارگران خدماتی هم که مشخص است؛ آنها مجبورند در این دوران بحرآنی سرکار باشند اما هیچ امتیازات ویژه‌ای برایشان در نظر گرفته نشده است.